

KARATAY
BELEDİYESİ

KARATAY BELEDİYESİ'NİN
KATKILARIYLA

Merhaba
merhabahaber.com

f /akademiksayfalar

Kurucusu:
Dr. Mehmet Ali UZ

CİLT: 19 • SAYI: 41
28 EKİM 2020 ÇARŞAMBA

KADEMİK

Sayfalar

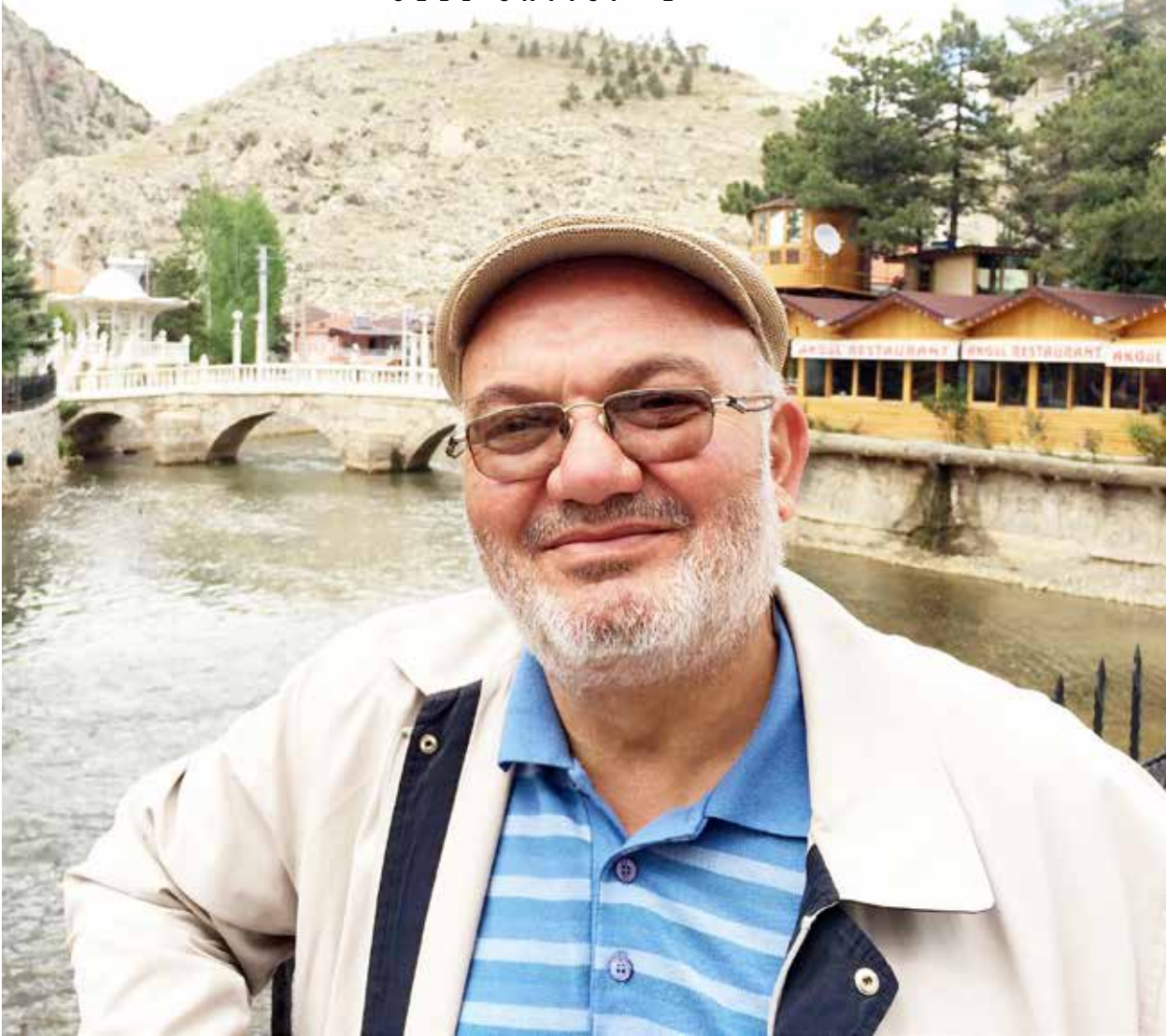
Hazırlayanlar: **Dr. Mehmet Ali UZ - Serdar CEYLAN - Ahmet ÇELİK**
maluz@merhabagazetesi.com.tr - srceylan@hotmail.com - celikahmet66@hotmail.com

66. YAŞINDA

Kültür Hamisi

ALİ İŞİK

ÖZEL SAYISI - 2 -

Ahmet
KÖSEOĞLU*

KONYA FOLKLORUNDA IŞIK ALİ IŞIK (D.1954-)

Kimi hocalar, akademisyenler pek üretken olurlar. Takdire şayan bir durum bu, velâkin bir yandan da akademik hayatlarının ürünlerini vermiş olurlar ki, işlerini tekâmül ettiriyorlar da diyebiliriz buna. Derdim bu güzel çalışmalarını yapanları tahfif değil, bilâkis birçok akademisyen de sevki tâbi yapabileceği çalışmalarını bile yap(a) mıyorlar.

Bir de Ali **IŞIK** gibi hâlkıyat ve harsiyat ameliyelerinin içinde yer almaktan imtina etmeyip bunu **“ulvi vazife”** edinmiş güzel insanlar var. Son yirmi yılda aziz şehrimiz Konya'ya dair kültürel ve folklorik çalışmaların birçoğunun başında ya da içinde Ali **IŞIK** abiyi görebiliyoruz. Mehmet Ali Uz abimizi de bu tanımlamanın başında gelen isimlerden sayabiliriz. Uz Abi, bendenizi arayıp Ali **IŞIK** için bir şeyler yazmak ister misiniz diye kibarca-birazda emri vâki-sorar gibi yapıp hemen akabinde filan tarihe kadar yazıver olur mu diyerek cevabı da kendisi vermiş oldu. İyi de oldu, çalış-

kanlığı, araştırmacılığı ve gayretine tanık olduğum değerli bir büyüğümeye yaşarken hissiyatımı ve **kalbî** düşüncelerimi ifade etme ve **birlikte yaptığımız** çalışmalar vesilesiyle medyun-u şükranımı **izhar etme fırsatını da bulmuş oldum.**

Cemil Meriç Jurnal kitabında kendisini **“Kimin ben! Hayatını, Türk irfanına adayan münzevi ve mütecessis bir fikir işçisi”** sözleriyle tanımlarken bir anlamda Ali **IŞIK** abî'lerinde içine girebileceği bir tanımlamayı yapmış diyebiliriz.

* Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şube Başkanı

Merhaba
Akademik Sayfalar

Ali **İŞİK** abi ile Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi'ndeki beraberliğimiz ve müşterek çalışmalarımız 2000'li yılların başına isabet eder, lâkin kendisinin Yerel gazetelerden Yeni Gazete'de doksanlı yılların sonuna doğru (98-99 yılları) Konya kültürüne, folklorüne değinen yazılarından tanyor idim. Ve hâtta önceleri Edip Yörükoğlu müstearıyla siyasi yazıları yazdığını da öğrenmiştim.

Konya sevdalısı rahmetli Yalçın Dikilitaş'ın tavsiye/önerisiyle siyasi yazılardan kültürel yazılara geçiş yaptığımı da Ali **İŞİK** abi bilvesile bana söylemişti.

Ali **İŞİK**'ın Yeni Gazete'de yazmasını isteyen ve gazeteye tavassutta bulunan kısa süreli Türkiye Yazarlar Birliği Konya başkanlığı da yapan Yusuf Türkalp'te aynı gazete de Mahir Cıkcıkoğlu müstearıyla yazıyordu. Her iki değerli hocamız aynı zamanda öğretmenlik yaptıkları için müstearla yazıyorlardı.

Ali **İŞİK**'ın 2001 yılından itibaren TYB'ye gelip gitmesi kültürel faaliyetlere katılması ve bazı programları organize etmesi 2003 yılında görev yaptığı, Konya Lisesi edebiyat öğretmenliğinden emekli olmasıyla daha da artarak devam etti.

2005 yılında Konya Büyükşehir Belediyesinin "Konya Ansiklopedisi" hazırlama çalışmasına karar vermesiyle ansiklopedinin yayın kurulu ve redaktörlüğü göreviyle kendisini yoğun bir çalışmanın içinde buldu. Başta Mehmet Ali Uz abi olmak üzere ciddi bir ekiple uzun ve yorucu bir çalışmayla 10 yıla yakın bir zamanda Konya Ansiklopedisi'ni tamamladılar. Ansiklopedi çalışmaları esnasında bütün maddeleri okumak, redakte etmek Ali **İŞİK** abinin Konya tarihi, kültürü geleneği geçmişi hakkında ciddi bilgi sahibi yaptığı da âşikar. Bu arada belki de bu bilgilenmenin zekâtı mesabesinde olan Konya'ya dair 10 kıymetli eseri de kültür ve folklorümüze kazandırmıştır.

Konya Mutfak Kültürü ve Konya Yemekleri (2006), Mevlevi Mektupları (2010), Ayaşlı Şakir Hayatı ve Şiirleri (2011), Konya'nın 40 Çocuk oyunu (2015), Vali İngiliz Sait Paşa'nın Konya günleri (2018), Bir Katre Konya (2018), Geçmişten Günümüze Konya'nın Gülleri/Delileri, Meczupların (2018), Beden Sağlığının Korunması/Gâyetü'l-beyan fi Tedbiri Bedeni'l-İnsan (2019), Âh Mine'l-Mevt/Konya Ahiret kapıları Kitabeleri (2019) ve Konya'da Kültürel Hayat (2020) adıyla herbiri

birbirinden değerli eserlerinden Ayaşlı Şakir, Âh Mine’l Mevt, Konya’nın Gülleri ve Konya’da Kültürel Hayat adlı eserleri kaynak kitap olarak Konya Folkloründe geleceğe **İŞİK** tutacaktır.

Ali İŞİK abi ile ne zaman görüşsek yeni çalışmalar, yeni konular gündemimde olur ve her daim heyecanlıdır. Konya’ya sevdalı, şehrine kaygılı ve aynı zamanda etrafına neşe ve ışık saçan, kendiyile barışık bir huzur yolcusudur Ali abi. Çalışkanlığı, gayreti, beşeri ilişkilerinin müspetliği kendisini ilk defa görenlerin dahi hemen hissedebilecekleri hususiyetlerindedir.

Ali İŞİK abi vefalıdır, gelecektir, tarihin ders alınmasının iyi bilinmesini savunan münevver bir öğretmendir.

“Âh Mine’l Mevt” isimli çalışmanın uzun basım hikâyesi ve yoruculuğu bir yana nihayetinde yıllar sonra kitaplaşması sevindirici olup bu değerli eserin önsözündeki ifadelerden de anlaşılacağı üzere **Ali İŞİK abi, her dem “Kökü mazide olan âtiyiz” sözüne sadık bir hayat felsefesiyle araştırıyor, yazıyor**

yaşıyor.

“Toprağı vatan yapmasını bilmiş, bu kutsal emaneti devraldığında toprakları vatan yapanlara lâyık olarak onların ruhlarını şad etmiş, büyük vakıfları ve türlü mimari eserleri ile bu vatanı bayındırlaştırmış, bilgili ve bilgin varlıkları ve güzel telifleri ile millî, ahlâkî niteliklerimize sahip çıkmayı öğretilmiş olanlarımızla, karaların karşısında ak kalmasını, aklı daima karalığa üstün kılmasını sağlamışlarımız, kısacası, saymakla bitmeyecek kadar çok olan ilim, irfan, fazilet, meziyet, yetki ve yetenek sahiplerimiz hep buralarda, bu yerlerde dir.”

“Dirilerimize yol gösterip onları yönetenlerimizin sessiz ve hareket-siz yattıkları yerler oldukları için buralara “mezarlık” diyoruz. Tümsekleri ile birbirlerine benzeyen mezarlardan her birinde yatanların farklı meziyet ve hizmetlerini olanca genişliği ile değerlendirir ve değer ölçülerimizi korumasını bilirsek, mezarlık adının anlamındaki enginliği tümüyle kavramış oluruz. Tabiatı nakşedilmiş bir tapu senedi me-sabesindeki bu alanlar, her biri sosyal bilimlere bir kaynak, bir belge durumunda olan, aynı zamanda söz

ve çizginin hayat verdiği sanat harikalarını saklayan açık hava kütüphaneleri ve müzeleri konumundadırlar. Bunun için buraların korunup en güzel şekilde geleceğe aktarılmasını sağlamak medenî millet olmanın gereklerindedir.”

“Biz, geçmişini öğrenmekten aciz insanımızın yakarıyla başladığımız mezarlık gezilerini; tarihin yok edici acımasız darbeleri karşısında toprağa karışacakları zaman dilimini bekleyen naçar, ancak vakur abidelerin sessiz çılgınlığını gönlümüzün derinliklerinde duyarak tamamladık.” **IŞIK** hoca burada ilim irfan yolunda hizmet etmenin ve cihad aşkıyla yaşamının hedef olduğunu da uğrunda ölen varsa vatanıdır diye tarifliyor.

Şimdilik son çalışması olarak henüz elimize ulaşan **“Konya’ da Kültürel Hayat”** adlı kitabın önsözünde “Garip bir tesadüfle altmışların sonlarına doğru Konya televizyon ve kentsel dönüşümle tanıştı. Konya kültürü ilk darbeyi bu yıllarda aldı. Bu yıllar, sekiz bin yıllık temel üzerinde bin yılda inşa edilen köklü bir kültürün yozlaşmaya başlamasının da miladı oldu. Yaklaşık on yıl sonra kurulan Selçuk Üniversitesi ise Konya’nın nüfus yapısını oldukça çeşitlendirdiği gibi yeni kültürlerin Konya’ya dâhil olmasına yol açtı. İlerleyen yıllarda gelişen Konya sanayisi Konya’ya insan göçünü hızlandırdı. Çok geçmeden Konya şehir

merkezinde, her biri çocukluğumuzun üç beş Konya nüfusunu barındıran, üç ilçe oluştu. Bu süreçte Konya kültürünün muhafızları mesabesindeki- çoğu Osmanlı bakiyesi- aile büyüklerinin birer rahmet-i Rahman’a kavuşmaları da Konya kültürünün yozlaşmaya karşı koyacak mukavemetini iyice zayıflattı. Beton bloklar arasında zaten steril bir hayat süren “çekirdekleşen aileler” yozlaştırıcı popüler kültürlerin taarruzları karşısında daha bir savunmasız kaldılar.”

“Konya kültürü adına bu olumsuz gelişmeleri doksanlı yıllarda iliklerimize kadar hissetmeye başladık. Ve hemen, sinsice ilerleyen kültür yangınından hazineler kurtarmaya çalışan bir avuç Konyalı yazar-çizerin arasında yerimizi aldık” diye ifade eden **Ali IŞIK** hoca, **halkyat (folklor) ve harsiyatımızın (kültür-irfan) kaybolup gitmesine gölünün râzı olamayacağını, yüzeyselleşmeye, küresel yıkıma kendince karşı gelebilmenin yolunun “Konyalı yazar-çizerlerin arasında girmek” ve bu nevi çalışmaların içinde ve başında olarak sorumluluk bilinciyle karınca misali uğrunda ölemezmiyim sadedinde bir düşünceyle eserlerini vermeye devam ediyor. Nice yeni çalışmalar vermenizi bu mübarek şehir bekler IŞIK hocam.**

İSTİKAMET ÜZERE OLMAK

Kolay söylenmesine rağmen, uygulaması, onunla yaşanabilmesi, öylece olunabilmesi kolay değildir: İstikâmet üzere olmak.

Namaz dinin direğidir. Ve fatiha bu direğin sütun başıdır. Sünnetler dahil günde kırk defa okunur. Ve Hz. Fatiha'nın sonunda bir niyaz, bir yakarış vardır: **“Allah’ım, beni doğru yolda, sırat-ı müstakîm üzere kıl, yolunu şaşırmışların, sırat-ı müstakîm üzere olmayanların yolunda değil..”**

Hz. Gazâlî, “bu ikâzın önemini, yâni istikamet üzere olmanın önemini, onun, günde en az kırk defa insana hatırlatılmasında arayın” der ve elbette haklıdır.

Fatiha sûresindeki müstakim kelimesinin kaynağı istikamettir.

Hz. Peygamber zamanında sahabilerden birinin, Peygamber-i ekbere yaklaşıp bir niyâzda bulunduğu rivâyet edilir:

“Bana İslâmla ilgili öyle bir şey söyle ki, bundan sonra senden gayrısına bir şey sormayayım.”

Hz. Peygamber ona şöyle buyurdu:

“Allah’a iman ettim, de. Sonra da dosdoğru ol..” Yani sırat-ı müstakîm üzere ol..

Zor günlerin yaşandığı belâ yüklü bulutların gökyüzünü sardığı, iyiyile kötünün, doğruyla yanlışın, hayırla şerrin, siyahla beyazın ayırt edilemez olduğu zamanımızda, istikâmet üzere olabilmek gerçekten

kolay iş değildir.

Bu sebeple yönünü ve yolunu müstakim kılan, kılmaya çalışanlar farklı davranışlar içinde olduklarından dolayı fark edilirler, bilinirler veya hissedilirler.

Böyle insanlardan tanıdıklarımız, dostlarımız vardır. **Meselâ Mehmet Ali Uz** bunlardan biridir. Yarım asrı aşan dostluğumuz süresince o hiç çizgisini saptırmamıştır. Onun asistanı, dostu, mesai arkadaşı **Ali Işık** böyledir. Basında imzasının görüldüğü günden bu yana Ali Hoca, rotası hep istikâmet üzere olanlardan biridir.

Yazan-çizen takımından olanlar birbirlerini tanırlar. Aynı güzergâhta birlikte akarken mutlaka elleri kolları birbirine değer ve dönemeçlerde yüzyüze gelirler. Bu sebeple, samimi olsunlar veya olmasınlar, birbirleriyle ilgili kanaatleri vardır ve bunlar doğruya yakındır.

Adına ilk rastladığımız günlerden bu yana gidişatını bildiğimiz, örneği çok olmayan insanlardan biridir Ali Hoca.

“Konya Ansiklopedisinde, redaksiyon grubunda M. Ali Uz ile birlikte çalıştı” gibi kolay kurulan bir cümlenin ifâde ettiği anlamı, o sopayı yiyenler bilir. Asla kolay değildir. Basın piyasasının en zor işi, basın mutfağının baş belâsıdır.

Adı birçok ünvanlarla anılan yazar taifesinden bir yazı talep edilir. O kişi söz verir, memnun olduğunu ifâde eder. Yeri kitapta veya dergide veya ansiklopedide hazırlanır ve beklemeye başlanır. Fakat o yazı bir

türlü gelmez. Yayın tarihi gelir-geçer, o yazı gelmez. Yazara lâf söylemek mümkün değildir, burnundan kıl aldırılmaz. Gelen yazılarda bir üslup birliğinin sağlanması gerekir, önemlidir. Bunun için bazı küçük dokunuşlara onlar asla izin vermezler, kırılıverirler. Onların yanlısında bile bir hikmet vardır, dokunulmaz.

Sözlük yazmak da böyle bir şeydir.

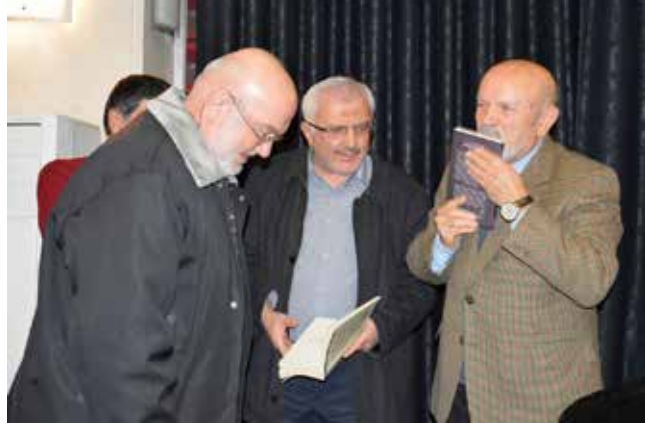
Kadim dostum Mehmet Ali Uz ile çalışmak, işin ikinci zor tarafıdır. İşinde bu kadar ciddi ve titiz olan insan azdır. Ona ayak uydurmak herhangi bir insan için mümkün değildir. Mümkün olabilmesi için “herhangi bir insan” olmamak gerekir. Ali Işık bunu başarabilen birkaç kişiden biridir. (Diğerleri Serdar Ceylan, Züleyha Önal ve Bekir Şahin ve Hasan Yaşar’dır.)

Aynı kumaştan oldukları için ve tavize kapıları kapalı olduğu için, müşterek çalışmaları sırasında bazen düşünce tartışmaları da olurdu. Ali Hoca ile Mehmet Ali sabırlı, tecrübeli, bilge kişiliğine sığınır, susar, çantasını alıp çıkar, alevin sakinleşmesini beklerdi. Ali Hoca ise bir süre sonra durulur, meselenin farkına varır, özür makamında üstadıyla kucaklaşırdı.

Bu tartışmalardan sonra Ali Hoca’nın tavırlarında asla bir değişiklik olmaz, o bildiği üzere devam ederdi. Yani yolculuk aksamadan sürerdi.

* * *

Ahmet Güner Elgin merhumun babası rahmetli Necati Elgin hoca, dergâhın ilk türbedarlarından. Hârika bir insandı. Türkiye’de ve dışarıda onu pek çok sevenler vardı. Ve onlar devamlı mektuplar yazıyorlardı Necati Hocaya. Bu hayran grubu arasında yıldızlar da vardı. Üstad Niyazi Sayın, Prof. Abdülbakiy Gölpınarlı, Mehmet Önder, Anne Marie Schimmel, Ali Nihat Tarlan seviyesinde, kalitesi yük-

sek dostları ona devamlı yazıyorlar, dua niyâz ediyorlardı.

Oğul Ahmet Güner bu mektupları topladı, derdest etti ve dostumuz M. Ali Uz’a yolladı. Onun görevlendirmesiyle Ali Işık, mektupların basın hazırlığını, redaksiyonunu, kitap düzenini yaptı ve “**Mevlevî Mektupları**” adıyla şaheser bir kitap ortaya çıktı. Çoğu insan bilmez, kitap birkaç gerçek baskı yaptı. Lise düzeyinde bazı okullarda yardımcı ders kitabı olarak müfredata dahil edildi. Marmara Üniversitesi’nde İlahiyat Fakültesi öğrencileri kitabı önemli bir eser olarak değerlendirdiler.

Bu fevkalâde bir hizmettir, fakat çizginin ucundaki “hâdimlerden” kimsenin haberi yoktur, yani bilen yoktur.

Konya Mutfak Kültürü ve Yemekleri, Mevlevî Mektupları, Ayaşlı Şakir, Hayatı ve Şiirleri, İngiliz Sait Paşa’nın Konya Günleri, Konya’nın Gülleri-Meczuplar, Bir Katre Konya, Ah Minel Mevt, Konya’da Kültürel Hayat, Konya Ağzı ve Söz Dağarcığı, vb.. Bunlar sıradan kitaplar değildir. Her biri ciddi bir araştırmanın sonucudur. Ve her biri, Konya kültür hayatının caddelerine dikilmiş şık ve ilginç heykellerdir.

* * *

“**Konya’nın Gülleri**”ni yayına

hazırlarken, onunla ayaküstü bir sohbet geliştirdik:

“Saatçi Uysal ustayı herkes “Uysal Saatçi” olarak tanır ve sever. Konya’nın hâfızâlarından o zat. Bir konuda bilgisine ihtiyacımız oldu ve genç bir gazeteci arkadaşım-la ona gittik. Boyunlarımızda fotoğraf makinelerimiz vardı. Bedesten-de, iki katlı dükkânlardan birinin üst katında küçük bir atölyesi vardı. Atölye sanki müzeydi ve orada kırk-elli yıllık saatler vardı. Üstlerinde etiketleri vardı. Hepsî emanettiler. Ve sahiplerini bekliyordular. Uysal ustanın yüzünde solmayan, değiş-meyen bir tebessüm vardı.

Bizi o tebessümle karşıladı. Dü-zenimizi hazırladık ve sorularımızı sormaya başladık. Sâkin, müeddep, bildiklerini anlattı bize ve ikramda bulundu.

Derken kapı vurulmadan, fakat sessizce açıldı. Traş olmadığı için sakalı düzensiz uzamış, orta yaşlarda bir adam içeri girdi. Konuşmadı, bir şey sormadı. Sâdece bakiştılar.

Uysal usta yerinden kalktı ve habersiz gelen konuğa, süslü, şık bir şekerlikten ikramda bulundu. Konuk şekeri aldı, öptü, koynuna koydu. Geldiği gibi sessiz, bir gölge gibi çıkıp gitti.

Biz tekrar sorularımıza döndük. O, bildiklerini bize anlatırken... kapı yine sessizce açıldı. Bu defa gelen takım elbiseliydi ama kravatı yana kayıktı. Ve kıyafeti özenli değildi. Sakalı üç-beş günlüktü. İçeri girdi. Bu da bir şey sormadı, konuşmadı. Bununla da bakiştılar ve o yine sâkin, kalktı, şekerliği aldı ve ikramını yaptı. Konuk bir değil birkaç tane aldı akîde şekerinden. Cebine yerleştirdi. Selâmlayıp çıktı.

Elbette çok şaşırıldık. Fakat işin içinde bir sır ve bu sırda bir hikmet hissettik. Bu konuda bir şey sormaya cesaret edemedik.

İşimiz bitti, toparlandık, çıktık. Bir kişinin ancak sığabildiği dik ve

dar merdivenden inince tanıdık bir esnafla karşılaştık. Ona sorduk. O da bize şöyle dedi:

“Bilmiyor muydunuz? Uysal ustanın vazifesini bilmiyor musunuz? O bir mürşit, bir kutuptur. Meczupların pîridir, ocaktır. Ve kırk senedir de bu hal üzeredir.”

Anlatışı sâkin, sâde ve iddiasızdı. Konya’nın Güllerinde bu olayı da yazdı. Benzer, hikmetlerle dolu ve meselenin bizzat şâhidi olduğu için yazdıkları inandırıcıdır Ali Hoca’nın.

* * *

Ali Hoca kendisini anlatırken, eğitim hayatında üç yıl kaybettiğini söyler. Halbuki bizde, nedense, hayatını ve hatıralarını anlatan yüz kişiden doksanı sınıf birincisidir, sınıf başkanıdır. Birincilikle mezun olmuştur. Matematik hocasının en sevdiği talebedir. En güzeldir, en yakışıklıdır. Maçlarda golleri hep o atar ve okul galip gelir.

Halbuki Işık Hoca “Ben şu sınıfta kaldım, benim kabahatimdi” deyip karizmasını kendi eliyle çiziyor. Bunu yaparken de tevâzu veya başka bir hesabının olmadığı anlaşılıyor. İstikâmet üzere olmanın bir işareti de daima dürüst olmaktır. Olabilmektir. Küçük işlerin ve hesapların uzağında olmaktır, olabilmektir. Tuttuğu işlerde hasbî olmaktır, olabilmektir.

* * *

“Nev’î şahsına münhâsır”, kimseye fazla benzemeyen bu “**iyi dost**”u daha iyi anlatabilmek için onun ailesinden bazı isimleri kaydettik. Çocuklarının ve dört torununun isimleri:

Ahmet Fatih, Dudu Emine, Aysun Ayşe, Sukeyne Hâle, Semure Mert, Seffane Havle, Ramazan Efe.

Sağlıklı, huzurlu ve bereketli hayatlar diliyoruz hepsine.

KONYA'NIN SON DÖNEMDE PARLAYAN YAZARI ALİ İŞIK HOCAM

Hasan
YAŞAR

Ali İşık Hocam şu an işi 66'ya bağlamış durumda. Malumunuz Ebced hesabında Allah (C.C.), hilal ve lalenin sayı değeri altmış altıdır. Halk arasında "iş 66'ya bağlamak" tabiri buradan gelmektedir. Ali abinin doğumunun 66 yılında kendisi hakkında özel bir sayı hazırlanması yılların boşa gitmediğinin en net göstergesidir.

Hazırlanmakta olan bu sayıda yer alacak her bir yazı rengârenk bir buketi andıracak. Nadide çiçeklerden oluşacak bu bukette çiçeklerin rengi gibi kaleme alınan yazılar da farklı farklı olacaktır kuşkusuz. Her biri, Ali hocanın bir yönüne dikkat çekerken kaybolan yıllarına, zamanın ardından bir ışık olurken kendisi içinde yıllara asılmış birer madalyon olacak hiç şüphesiz. Mehmet Ali Uz Hocam Akademik Sayfalar'da özel sayıların hazırlanmasında genelde beşli ve onlu yıllara tesadüf etmesini ister. Ben ise bu tevafukun

beşli ve onlu yıllardan daha uygun olduğunu söyledim. Mehmet Ali Uz Hocam da buna hak vererek çalışmalarına başladığımız bu özel sayıyı hazırlamaya karar verdi.

Bu çalışmada benim de Ali hocam hakkında bir yazı yazmamı salık verdi. Kendilerini kırmayıp seve seve kabul ettim fakat şöyle bir problem vardı. Ben şimdiye değin yazdığım yazıları Ali hocamın süzgecinden geçirdikten sonra yayına gönderirdim. Oysa şimdi durum değişmişti. Ali hocam hakkında yazacak olduğum birazda sürpriz ifade edecek bu yazıyı kimin süzgecinden getirecektim? Böylelikle Ali hocamla olan arkadaşlığımız önemini bir kez daha ortaya koyuyordu.

Kendisiyle ilk tanışmamız, Konyanoğlu Kütüphanesinde Selahattin Hidayetoğlu Hoca ile başlattığımız Destegül Sanatlar Mektebi'nde benim de âcizane ve cüretkârene devam ettirmeye çalıştığım Osman-

lı Türkçesi derslerinde başladı. Derslerde daha sonra öğreneceğim dilde, Osmanlıcadaki tabahhuriyetini gizlemesi çok arifane idi. Derslerin sonunda Hasan Hocam Şın'ın ve Nun'un farklı yazılışlarını öğrendim diyerek ince bir gönderme yapması beni derin bir tebessüme sevk etmişti.

Daha sonra ileri "Osmanlıca Dersleri"ne devam etmedeki ısrarını şimdilerde Osmanlı belgelerini çevirerek ardı ardına kitaplar çıkarılmasıyla anlayabiliyorum. Bu dönemde geçirmiş olduğu bypass ameliyatı sertifika almasına mani olduğu hususunu yakın zamanda öğrendiğimde, ilerlemiş yaşına ve emekli olmasına rağmen Milli Eğitim Sertifikasını önemsemesi "Beşikten Mezara Kadar ilim Öğrenmeye Yol Ara!" Kavlı Celisini hatırlattı.

Ali hocamla ders yaptığımız dönemde birçok hocanın, kıymetli büyüklerimin derslerimize iştirak etmeleri bizleri ziyadesi ile sevindirdiğini ifade etmeliyim. Bu dersler tek tarafı değil karşılıklı istifadeye açık

olan derslerdi hiç şüphesiz. Benim için bir okul olan bu derslerde anlattıklarımın daha ziyade büyükle-rimden yeni şeyler öğrenmemin tarifi nihayetsizdi. Çok haklı olarak diyeceksiniz ki kimdi bu rical-i mü-himme ? Bu derslere devam eden hocalarımızdan birkaç örnek verecek olursak Hafız İbrahim Küçük-tıglı, emekli baş komiser Atilla Yalçın-er, eski milletvekili Ahmet Büyü-kakkaşlar, öğretmen Mehmet Ak-yüz ve daha niceleri...

90'lı yıllarda başlatmış olduğumuz Osmanlı Türkçesi Derslerini hamdolsun devam ettirmekteyiz, inşallah ömrümüz ve imkânımız olduğu müddetçe de devam ettireceğiz. Benim Ali abiye müracaat ettiğim gibi Ali ağabey de Osmanlıca hocalığımız dolayısıyla zaman zaman Osmanlı belgelerini okurken fakire müracaat ettiği olurdu. Ama son zamanlarda bundan sarf-ı nazar ettiğini müşahede ediyorum. Bunun sebebi sosyal medyayı da etkin kullanan Ali abinin "Osmanlı belgeleri ve kitabeler okuma grubu"nu takip etmesiyle lüzum eden ihtiyacını karşıladığını görüyorum. Buradan da anlaşılacağı üzere sosyal medyanın iyi kullanıldığında birçok hayırlara vesile olabileceğini ifade etmiş olalım.

2009 yılında âcizane benim tek-lifimle Büyükşehir Belediyesi tarafından başlatılan ve başarı ile tamamlanan Konya Ansiklopedisi çalışması, Ali hocamla ikinci ve uzun süreli beraberliğimize kapı araladı. Daha önce Mehmet Ali Uz Hocam hakkında yazdığım makalede ifade ettiğim gibi Konya Ansiklopedisi benim için ikinci bir üniversite oldu. Bu üniversitenin Mehmet Ali Uz hocamdan sonra ikinci profesörü tabii ki Ali Işık hocamdı.

Ali hocamın araştırmacı kimliği-ne de bu süre zarfında yakinen şahit oldum. Konya kültür ve edebiyatı hakkında Osmanlı ve Selçuklu Dö-nemi yazılmış bilgi ve belgelere va-

kıf olduğu gibi yeni teknolojiyi de son raddesine kadar kullanmayı çok iyi biliyordu. Konya Ansiklopedisinin tamamlanmasında en büyük pay Mehmet Ali Uz hocamdan sonra Ali hocamındır. O hem gelen maddeleri tasnif ve tashih ederken gerektiğinde maddeyi yeniden yazar bu arada kendisi de madde yazmaktan asla geri durmazdı. Hatta bu konuda gösterdiği arzu bazen benim de mucib-i hayretim olurdu.

Ansiklopedinin Mehmet Ali hocam ve Ali hocamdan sonra en fazla müdavimlerinden birisi de âcizane bendim. Devam etmek isteyişimin sebebi hikmeti, hem Uz hocam hem Ali hocam hem de madde yazarı olup da makale ve maddelerini teslim etmeye gelen Konya'nın eğitim, kültür ve sanat adamlarının bulunması idi. Onlardan bazılarını zikredek olursak, Merhum Hasan Özönder, Merhum Seyit Küçükbezirci, Nuri Cennet, Dr. Ahmet Şimşek, Mehmet Gündoğdu'yu sayabilirim.

Bu arada bir anekdotu hatırlıyorum o günlere ait. Mehmet Gündoğdu, Ansiklopedi heyetine zehir zemberek bir mektup yazmış sonuç olarak Mehmet Ali Uz hocam ve Ali

hocamın asabı bu mektuptan ötürü çok fena bozulmuştu.

Ali hocam bir gün sınırlı olduğu bir zaman diliminde yaptığım çıkış karşısında verdiği cevap manidardı "Hasan Hoca! Cümle içinde nesneyi yersiz kullandığın gibi bu konu hakkında da çıkışın yersiz! deyivermişti.

Bu makaleyi yazarken dikkatimi çekti ki Konya Ansiklopedisinin yazım aşamasında yaşanan nice acı tatlı olaylar Konya Ansiklopedisinin Serüveni adıyla kaleme alınsa ki çok rahat bir kitap olacak hacimde olur ki bunların bir anılar sarmalı olarak geleceğe ışık tutacağından şüphem yok.

Ali hocamın, Konya kültür ve edebiyatı alanında Konya'nın önde gelen şahsiyetlerinden birisi olduğunu söylesek abartmış olmayız sanırım. Müze ve kütüphane Müdürlüğüm esnasında Seyit Küçükbezirci merhum ile başlatmış olduğumuz ve 184 hafta yani 5 yıl devam eden ve Konya'da bir Ekol olan "Yaşayan Konya Hafızası İkinci Sohbetleri"nde en fazla müracaat ettiğimiz hocalarımızdan birisi Ali hocamdı.

O, hem yapılmak istenen programlar konusunda hem de konuş-

macı olarak sık sık istifade ettiğimiz önemli bir kişiydi. Özellikle, kendisinin düzenlemiş olduğu, aylara göre Konya’da vefat edenler çalışması kullandığımız kaynakların en önde gelenlerden biriydi. Konuşmacı olarak çağırdığımız ve yaptığımız programlardan “Konya Meczupları” kendisinin “Konya’nın Gülleri” kitabının önsözünde bahsettiği gibi o hoş kitabın yazılmasına kapı aralamıştı.

Ayrıca yapmış olduğumuz “Konya Sinemaları” programı da unutulmayan sohbetlerinden birisi olmuştu. Bir defasında da “Geçmişten günümüze Halkapınar” programı için Halkapınar’a gidecektik, teklifimizi hiç teklemeden hemen kabul etti ve Halkapınar’ın tarihini etrafını cami ağyarını mani şekilde anlatıverdi. Yine İkinci Sohbetleri’nde yapmış olduğumuz Akademik Sayfalar programının baş konuşmacılarından birisi Ali Hoca idi.

Konya Büyükşehir Belediyesinin 2019 yılında başlatmış olduğu değişimden biz de nasibimizi alıp uzun süre çalıştığım Müze ve Kütüphane Müdürlüğü görevinden ayrılarak yayıncı birimine başladım. Bu görevde de en çok kendisine müraعات ettiğim kaynaklardan birisi Ali abi oldu. Bu süreçte teklif edip de sonuçlandırdığımız “Konya Ağzı ve Söz Dağarcığı” kitabı oldu. Bu kitap, Konya’da şimdiye kadar yapılmış en kapsamlı çalışma olup yakın zamanda okurlarıyla buluşacak İnşallah.

Ali hocamın kendisi Kadınhanlı olmasına rağmen, Konya’nın köklü

ailelerinden Bezircilerin damadı olması Konya merkez ağzı örneklerini muhtereme eşinden ve ailesinden bizzat dinlemiş olması güzel bir tevafuk olmuştur. Ayrıca bu kitabı yazılma sürecinde bizim yapmış olduğumuz düzeltme ve teklifleri hiç alınganlık göstermeden dikkate alması onun hem âlim hem de ârif bir şahsiyet olduğunu ortaya koymuştur.

Ali hocama bu süreçte teklif ettiğimiz ama hüsn-i kabul görmeyen projelerimiz de oldu onlardan bir tanesi de Konya Kültür ve Edebiyat Atlası, bu teklifimizi “bu proje bizim boyumuzu aşar” diyerek cevaplandırdı. Ali abi ile ileride gerçekleştireceğimiz bazı projelerimiz de var inşallah. Onlardan birisi Konya bibliyografyası kitabı. Konya Ansiklopedisini hazırlarken zaten orada oluşmuş önemli bir makale ve kitap isimleri mevcut. Daha önce yapılmış bibliyografyalarla birleştirilerek ve eklemeler yapılarak sonuçlanacağını düşünüyorum.

Mehmet Ali Uz ağabeyin bir gelenek olarak devam ettirdiği Bezm-i Muhabbeti daha önce duymuşsunuzdur muhakkak. Prof. Dr. Saim Sakaoğlu hocamız Prof. Dr. Caner Arabacı, Prof. Dr. Ali Boran, Bekir Şahin, Ahmet Çelik, Serdar Ceylan ve bendenizden oluşan Konya kültür sanat ve edebiyatına dair oturmalara Ali hocamın neden katılmadığı merak ettiğim ve sormadığım hususlardan biridir. Ve Bezm-i Muhabbete katılması gerektiğini düşünüyorum. Mehmet Ali abiye emrivaki olmazsa bu teklifi bu vesileyle buradan ifade etmiş olayım.

O’nun edebiyatçılığı, yazarlığı ve Akademik sayfalar editörlüğü ile ilgili diğer arkadaşların da yazacağını bildiğimden sözü burada kısa keserek Ali hocama hayırlı ve bereketli uzun ömürler dilerken beraberce daha nice çalışmalara koşturmak dileğiyle dostluğumuzun daim olmasını Yüce Allah’tan niyaz ediyorum.

OKUL ARKADAŞIM, KADİM DOSTUM ALİ İŞİK

Yrd. Doç.
Dr. Seyit
EMİROĞLU

Konya Selçuk Eğitim Enstitüsünü kazandığımda ilk aklıma gelen kimlerle karşılaşacağım, kimlerle arkadaş olabileceğimdi. Enstitü açılıp derslerin başlayacağı ilk gün sınıfımıza girdiğimde, kürsünün başında sınıf listesini inceleyen birisiyle karşılaştım. Ben de listeye bakarak ismimi gördüm. Arkadaşa, “Bu sınıfta mısın?” diye sordum. O da, “Evet” dedi ve kendini tanıttı. “Ben Ali İşik...” dedi. Ben de kendimi tanıtarak tanışma faslını tamamladık.

Konya Gazi Lisesinden mezun olduğumu öğrendim. Her ne kadar ben de Gazi Lisesinden mezun isem de yolumuz o tarihlerde kesişmemişti. Çünkü ben Konya İmam Hatip Okulu mezunu olarak fark derslerini vermek suretiyle Gazi Lisesini bitirmiştik.

Enstitüde derslerin başlaması ile Ali'deki farklılığı hemen keşfettim. Ben yeni edindiğim arkadaşlarla kantinde, bahçede vakit öldürürken arkadaşım mütemadiyen sınıfta veya kütüphanede dersler ve kitaplarla meşgul oluyordu.

Zaman geçip ara sınavlar başlayınca Ali çalışmalarının semeresini gördü. Notları çok güzeldi. Bu başarısında kitaplarla olan ünsiyetinin büyük rolü vardı.

Eski Türk Edebiyatı dersi hocası olan merhum Dr. Tunca Kortantamer'in verdiği bir ödev vesilesi ile beraber çalışmaya başladık. Ödev için kaynak araştırması yaparken arkadaşım, İl Halk Kütüphanesi'nde bulabileceğimizi söyledi. Ertesi günü beraberce gittimiz İl Halk

Kütüphanesi'nde bize lazım olan Reşid Rahmeti Arat'ın *Eski Türk Şiiri* isimli kitabını alarak ödev yapabilememizi sağladı. Bu başlangıç 45 yıllık dostluğun da temeli oldu.

Eğitim Enstitüsü ikinci sınıfında iken bir grup öğrenci okulu boykot etti, derslere girmede. Sınıfımızı mevcudu bundan dolayı neredeyse üçte bire düşü. Bu olay devam eden arkadaşlarımızla daha da yakınlaşmamızı sağladı.

Ali ile ders dışı zamanlarda herhangi bir işle meşgul değilsek Nalçacı Caddesi'nde dolaşırdık. Zaman zaman müşterek dostumuz merhum Mustafa Öztuna'nın ikamet ettiği sitenin beşinci katındaki evlerinin balkonunda çay içer, sohbet ederdik. Bu sohbetler bazen musikiye kayar, klasik musikimizden bildiklerimizi mırıldanmaya kadar uzanırdı. Ali, böyle zamanlarda bizlere hayali bir kanunu çalarak eşlik ederdi. Ben kendisine 'Kanunî Ali' derdim. Hatta arkadaşlarımızla otururken onlara siz Ali'nin bazı özelliklerini bilmezsiniz, O iyi bir kanun sanatçısından, Erol Deran'dan el aldı diye de espri yapardım. Buna çok kişi de inanırdı.

Son sınıfta artık stajlar başlamıştı. Öğretmen adayları olarak mesleki konular üzerinde de tartışırdık. Farklı staj guruplarında olmamızdan dolayı ancak günün sonuna doğru o günkü faaliyetlerimizi konuşur, kritiğini yapardık.

Zaman çabuk geçti. Mezuniyet sonrası Ali Bey Taşkent ilçemizin İmam Hatip Lisesine, ben de Konya Kız Öğretmen Lisesine atandık. An-

Selçuk Eğitim Enstitüsünden üç sınıf arkadaşı: Yrd. Doç. Dr. Seyit Emiroğlu, Mehmet Ercan, Ali Işık
Bu fotoğraf, henüz hayatta olduğu günlerde, 16 Mart 2019 tarihinde düzenlenen, Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'e Saygı Programı günü çekilmiştir.

cak ben yıl sonra Konya'dan Niğde'nin Çamardı ilçesinin Burç köyünün ortaokuluna tayin oldum, Daha sonra da askere gitmem dolayısıyla görüşmelerimiz pek mümkün olmadı.

Askerlik dönüşü Konya Sağlık Meslek Lisesine atandım. Ali Bey de İşitme Engelliler Okuluna atanınca görüşmelerimiz ve dostluğumuz yeniden canlandı. Zaman zaman O benim okuluma uğrar, ben de onun çalıştığı kuruma ziyarete giderdim. Ali Bey cezaevindeki okuma yazma bilmeyen mahkumlara da ders vermeye giderdi. Böylece mahkumlara da destek olurdu. Zaman içerisinde Ali Bey Gazi Lisesinde göreve başladı. Oradaki hizmetleriyle kurum içinde ayrı bir yeri oldu. İyi bir öğretmen oldu. Hocalığı hep ciddiye alırdı. Anlatacağı her ders için mutlaka hazırlanır, notlar alarak derse girerdi. Kolaycı değildi. Derslerinde ciddi ve prensip sahibiydi. Zaman zaman yaptığımız görüşmelerde edindiğim intiba ile öğrencilerinden

aldığım bilgiler benim bu görüşlerimi teyit etmişti.

Yıllar sonra Eğitim Fakültesinde görev yaparken Formasyon Programında Türk Dili ve Edebiyatı Öğretimi derslerine girmeye başlayınca, Ali'den kaynak talebinde bulunmuştum. O da bana liselerde okutulan çeşitli edebiyat kitapları ile hazırladığı notları vermişti. Emeklilikten sonra bile lazım olabileceğini düşünerek hiçbir bilgi kaynağını zayıf etmemesi onun bir başka özelliğidir.

Sevgili Ali mezun olduğu okula hoca olarak gelmesi ile okulun kendisine kazandırdıklarının karşılığı olarak okul kütüphanesinde bulunduğu *Ayaşlı Şakir/Hayatı ve Şiirleri* adlı kitabı günümüz Türkçesine çevirerek vefa borcunu ödemiş oldu. Ali Bey velut bir yazar, iyi bir araştırmacı olarak Konya kültürüne ait eserler kaleme almıştır.

Aziz kardeşime sağlık ve afiyet içerisinde uzun bir ömür, başarılı çalışmalarının da artarak devam etmesini Cenab-ı Hak'tan dilerim.

KONYA'DA HATIRŞINAS BİR AĞABEY: ALI IŞIK BEY

Dr. Öğr.
Üyesi
Atiye NAZLI

Birkaç gün önce Prof. Dr. Saim Sakaoğlu Hocamdan bir ileti aldım. *Merhaba* Gazetesinin 'Akademik Sayfalar' adlı kültür sanat ekinin, Araştırmacı-Yazar Ali Işık Bey için özel sayı hazırlayacağı bilgisi yer alıyordu. İletinin başlığını görür görmez, "Acaba ben de yazı gönderebilir miyim?" dedim ve hemen Saim Hocamı arayarak, "Ben de Ali Işık Hocam ile ilgili bir yazı kalem alabilir miyim?" diye sordum. Hocam olumlu cevap verince, hafızamdaki hatıralar kelimelere dökülmeye başladı.

2008 yılı bahar aylarında *Konya Fikir Sanat Kültür Adamları Birliği Derneği*'nin genel kurul toplantısına Hocam Prof. Dr. Saim Sakaoğlu tarafından davet edilmiştim ve toplantı Mevlâna Türbesi'nin arkasında bulunan Gülbahçe'de gerçekleştirilmişti. Konya'da ilk kez akademik camia dışında şehrin düşünce mimarları ile tanışacaktım. Toplantı oldukça kalabalıktı ve ben oturumda en sonlarına doğru, sedirin üzerine ilişmiştim. Toplantıda kimler vardı; hafızamda kalan isimler: Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU Hocam, Av. Mehmet Ali UZ Hocam, Halk bilim araştırmacısı Seyit KÜÇÜKBEZİRCİ Bey (Rahmetli), Araştırmacı Yazar Ali IŞIK AĞABEY...

O toplantıda ilk kez karşılaştığım ve tanışma fırsatı bulduğum Ali Işık Ağabey ile daha sonra Konya'da düzenlenen pek çok toplantıda sohbet etme fırsatımız oldu. Konya Aydınlar Ocağı, Konya Yazarlar Birliği gibi derneklerin toplantılarında

aynı salonda idik. *Merhaba* Gazetesinin 'Akademik Sayfalar'ının ödül töreninde de birlikte idik. Hemen her toplantıdan sonra ayaküstü konuşmalar sonucunda onun çalışmalarını ve yazılarını da yakında takip etme fırsatım oldu. Ali Işık Ağabey eski ve yeni pek çok kaynağı kütüphanesinde bulundurmaktadır. Onunla bir telefon kadar yakınlığını bilmenin mutluluğu ve desteği ile pek çok kez gerek telefonla gerekse ileti yolu ile haberleştik. Özellikle Âşık Şem'i'nin Gülü Emine, *Konya Ansiklopedisi* ve Konya'nın düşünce mimarları tarafından hazırlanan çalışmalar hakkında bilgi sahibi oldum.

Ali Işık Ağabey ile bir telefon kadar yakın olmamız, çeşitli toplantı-

Konya Ansiklopedisi'nin tamamlanması vesilesiyle düzenlenen ödül gecesi

lar için haberleşmemizi sağlamıştı. Bu toplantıların benim için çok özel bir anlamı vardır. Çünkü bu toplantılardan ilki geçen yıl Hakk'ın rahmetine kavuşan Prof. Dr. Ali Berat Alptekin Hocamız için 2019 yılının Mart ayında Necmeddin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Konferans Salonu'nda düzenlenen vefa toplantısına katılmasıyla. Orada çeşitli üniversitelerden gelen hocalarımızla yakından ilgilenmesi, ev sahipliği yapması bir Konyalı olarak gururumu okşamıştır.

Bir diğer toplantı Hocam Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'nun 3 Mayıs 2019'da Konya'da "Türk Kültürüne Hizmet Edenler II: Saim SAKAOĞLU Belgesi"nin gösteriminde idi. O toplantıda kapıya yakın ve yansıyan net gören kısımda yan yana oturmuştuk. Yanılmıyorsam bir iki ay önce bir operasyon geçirmesine karşın, ahde vefa örneği göstererek oradaydı.

Üçüncü ve belki de sır ortağımız diyebileceğim etkinlikte de Konya'da ulaşabileceğim tek kişi Ağabeyim Ali Işık'tı. 27 Şubat 2020 tarihinde Prof. Dr. Saim Sakaoğlu Hocamız için öğrencileri olarak Konya'da Necmeddin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi'nde "80 Yılı Geride Bırakırken Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'na Saygı

Günü" adlı sürpriz etkinliği düzenlerken Konya'da Saim Hocamın haberi olmadan tanıdıkları dostlarına ulaşmak için hemen Ali Işık Ağabeyi aradım. Yaklaşık bir saat sonra Saim Hocamın dostlarının e-posta ve telefon numaralarının bulunduğu bir ileti geldi. Aynı zamanda bazı dostlarına da kendisinin ulaşabileceğini ifade eden Ali Işık Ağabey, sürprizimize (sırrımıza) ortak olarak, tüm gün yanımızda idi.

Ertesi gün, bir başka güzel toplantı da aynı masa etrafında oturuyorduk. "Konya Aydınlar Ocağı, "Şeyh-ül Muharririn Mehmet Ali Uz'a Doğumunun 85. Yılında Şükran Gecesi". Öncü Sosyal Tesisleri'nde 29 Şubat 2020 günü akşam saatlerinde yapılan toplantıda birbirinden değerli konuşmacılar Mehmet Ali Uz Hocamızı çeşitli yönleri ile anlattılar devamında ise "Ahi aşığı/arabaşı" ikramında bulundular. Masada kimler vardı; Anuş Gökçe, Sadık Gökçe, ben ve hem nefis bir ikram hem de içimizi ısıtan hem bilgi hem de nükteli konuşması ile Ağabey Ali Işık...

Konya'nın düşünce mimarlarından, Konya kültürüne hizmet eden, Konya sevdalısı her yönüyle örnek Ali Işık Ağabey, dünya durdukça siz ve eserleriniz hep var olsun. Selam ve saygılarımla...